

Arrest

nr. 304 415 van 8 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat Z. CHIHAOUI, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 2000 (al wordt deze geboortedatum in het verzoekschrift betwist).

1.2. Verzoeker dient op 30 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 22 februari 2024 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), middels videoconferentie. Verzoeker wordt op 1 maart 2024 een tweede keer gehoord door het CGVS.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 14 maart 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Marehan-clan. U bent geboren in het jaar 2000 in Baardhere, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Gedo in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

In de nacht van 5 mei 2022 werd uw broer door leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab meegenomen uit zijn huis. Op 25 december 2023 waren u en vier andere jongens aan het voetballen, wanneer u plots drie leden van Al-Shabaab naar jullie toe zag komen. U kon samen met één andere jongen wegvlugten. Drie jongens werden door de terreurorganisatie meegenomen. Nadat u uw moeder op de hoogte had gebracht, was zij van oordeel dat u de stad diende te verlaten. Zij wou niet dat u hetzelfde lot als uw broer zou ondergaan. U werd vervolgens naar een vriendin van uw moeder gestuurd die aan de andere kant van de stad woonachtig was. De daaropvolgende dag vertrok u vanuit Baardhere per vliegtuig naar Mogadishu.

Op 30 december nam u vervolgens vanuit Mogadishu het vliegtuig naar Dolow. Vanuit Dolow reisde u per auto naar Beled Hawo. De daaropvolgende dag stak u te voet de grens met Kenia over. U verbleef van 31 december 2023 tot 10 januari 2024 in Mandera. U vertrok op 10 januari 2024 naar Nairobi, waar u op 11 januari 2024 bent aangekomen. U reisde met behulp van een Keniaans paspoort en Canadees visum vanuit Nairobi per vliegtuig via Turkije naar België. U kwam op 29 januari 2024 aan in België, alwaar u op 30 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van een Keniaans paspoort, een kopie van een Keniaanse identiteitskaart, een kopie van een Canadees visum, een Somalisch identiteitscertificaat, een Somalische geboorteakte, een kopie van het Somalisch paspoort van uw vader en een foto.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek (Beslissing tot vasthouding aan een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, dd. 12 februari 2024).

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij uw aankomst in België op 30 januari 2024, biedt u zich aan bij de grenscontrole waar u internationale bescherming vraagt. U toont er met behulp van uw gsm een foto van de documenten waarmee u reisde, een Keniaans paspoort en de Keniaanse identiteitskaart op naam van Z.A., aan de politiebeambte ter plaatse. Volgens dit Keniaanse paspoort en de Keniaanse identiteitskaart zou de daarop vermelde en afgebeelde persoon in kwestie op 15 januari 2001 geboren zijn. Wanneer u vervolgens door de politiebeambte op de hoogte wordt gebracht van de procedure die volgt, wenst u echter uw nationaliteit en geboortedatum aan te passen naar respectievelijk Somalië en 2007 (zie grensverslag punt 1 en 4). Aan uw verklaring in 2007 geboren te zijn, hetgeen u wenst te staven met een kopie van een identiteits- en geboortecertificaat die op 30 januari 2024 werden afgeleverd door het stadsbestuur van de stad Mogadishu en die stellen dat u op 20 januari 2007 bent geboren, kan echter geen geloof worden gehecht. Na medisch onderzoek werd uw geboortedatum namelijk aangepast naar 20 januari 2000. In de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 9 februari 2024 staat dat u de dag van het medisch onderzoek op 5 februari 2024 ouder was dan 18 jaar,

waarbij 24,4 jaar een minimumleeftijd is. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

De waarachtigheid van uw verklaringen wordt verder op de helling gezet door het door u gebruikte Keniaanse paspoort en Canadese visum. Bij de DVZ, alsook tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS heeft u namelijk verklaard in de stad Baardhere in Somalië geboren te zijn en er te hebben gewoond tot aan uw vertrek uit Somalië in december 2023 (zie Verklaring DVZ, vraag 33; CGVS 1, p. 8). Met behulp van een Keniaans paspoort en een Canadees visum wist u uiteindelijk naar België te reizen. U gevraagd naar dit paspoort, stelt u dat een man dit paspoort voor u heeft gemaakt. Gevraagd of dit uw foto is op het paspoort, antwoordt u bevestigend (CGVS 1, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt dat u pas na uw problemen met Al-Shabaab in december 2023 uw vertrek uit uw land begon te regelen (Vragenlijst CGVS; Verklaring DVZ, punt 32-33; CGVS 2, p. 12-13). Het paspoort en de identiteitskaart werden echter al in 2021 uitgereikt en het visum eind augustus 2023. Uit het onderzoek van de politie blijkt bovendien dat u reeds in september 2023 heeft getracht om met behulp van ditzelfde Keniaanse paspoort en het Canadese visum vanuit Addis Abeba via Brussel naar Montreal te vliegen. U werd in Addis Abeba echter geweigerd op de vlucht, omdat uw Canadese visum digitaal geannuleerd werd (zie grensverslag, punt 4). Volgens dit politieonderzoek had u Somalië dus al eerder verlaten dan u in uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS laat uitschijnen. Bijgevolg ondermijnt deze bevinding dan ook uw algemene geloofwaardigheid. De geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen met Al-Shabaab wordt evenzeer ondergraven, daar u volgens het gevoerde politieonderzoek reeds Somalië had verlaten ten tijde van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Daarnaast plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij de door u voorgehouden mislukte ontvoeringspoging van de terreurorganisatie Al-Shabaab. Er dient te worden vastgesteld dat de ontvoeringspoging als zijnde een gedwongen rekrutering niet aannemelijk is. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier). Uit uw verklaringen blijkt echter dat de overheid sinds 2015 de controle heeft over Baardhere (CGVS 2, p. 8). Het door u geschetste beeld waarbij drie overduidelijk herkenbare leden van Al-Shabaab – ze waren immers gemaskerd en bewapend – schijnbaar moeiteloos en onopgemerkt een wijk in het door de overheid gecontroleerde Baardhere kunnen betreden, is allerminst ernstig (CGVS 2, p. 12-13 en 15-16). Uit een leeftijdsanalyse blijkt bovendien dat u ongeveer 23 jaar was op het moment van de vermeende ontvoeringspoging. Volgens uw verklaringen zijn ook de andere jongens leeftijdsgenoten (CGVS 2, p. 15). Daargelaten het feit dat noch u noch de andere jongens tot de geprefereerde doelgroep van Al-Shabaab behoren, houdt het gegeven dat Al-Shabaab dergelijk risicovolle operatie zou ondernemen teneinde jongens van nota bene uw leeftijdscategorie plotsklaps te ontvoeren met het oog hen tot loyale strijders om te vormen al helemaal geen steek. De leden van Al-Shabaab hadden immers een jonger en bijgevolg minder weerbaar publiek kunnen viseren in een voor Al-Shabaab veiligere omgeving. Uw verklaring dat de soldaten van de overheid zich voornamelijk aan de andere kant van de stad bevinden, kan het risicovolle gedrag van de leden van Al-Shabaab geenszins verklaren.

Een ander element dat de geloofwaardigheid van de door u beweerde ontvoeringspoging ondergraaft, betreft uw verklaring dat slechts twee van de vijf personen uit de handen van Al-Shabaab konden blijven. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u de leden van Al-Shabaab zag aankomen, waarop u begon te roepen. Uiteindelijk wist u samen met een andere jongen uit de handen van Al-Shabaab te blijven, terwijl drie andere jongens wel werden meegenomen (CGVS 2, p. 14). De leden van Al-Shabaab hebben daarbij geen schoten gelost (CGVS 2, p. 17). Gevraagd of u de leden van Al-Shabaab van ver zag aankomen, stelt u dat er geen huizen waren en u hen zag naderen (CGVS 2, p. 15). Gevraagd hoe het komt dat jullie konden wegllopen en andere jongens niet, dient u het antwoord schuldig te blijven. Gewezen op uw verklaring dat u hen van ver zag aankomen en u begon te roepen en er kan worden verondersteld dat de andere jongens dan ook tijd hadden om weg te lopen, herhaalt u de eerste persoon te zijn die hen heeft opgemerkt, dat u begon te roepen en u vervolgens meteen bent weggelopen (CGVS 2, p. 17). Dat u en een andere jongen konden ontsnappen, terwijl drie andere jongens wel werden meegenomen door de leden van Al-Shabaab - die hierbij geen enkele kogel hebben gelost - is dan ook bedenkelijk.

Verder blijkt u geheel onwetend over de situatie van N., Q. en S., de jongens die door Al-Shabaab werden meegenomen. Hierdoor blijft het motief voor de ontvoering geheel onduidelijk. Hoewel u telefonisch contact heeft met het thuisfront heeft u geen informatie over de jongeren die door de terreurorganisatie werden meegenomen. Gevraagd of uw moeder nog iets heeft gezegd over de jongeren die werden meegenomen, antwoordt u van niet. Gevraagd of u hiernaar heeft gevraagd, stelt u van niet (CGVS 2, p. 19). Het is bijzonder merkwaardig dat u niet heeft gepolst naar de situatie van uw lotgenoten. Uw passieve houding

geeft blijk van een desinteresse waardoor de geloofwaardigheid van de vermeende ontvoeringspoging verder wordt ondermijnd.

Ook dient nog aangestipt te worden dat noch u noch uw familie in Somalië nog iets heeft vernomen van de terreurorganisatie Al-Shabaab na uw vertrek uit het land. Nochtans verblijft uw moeder nog steeds in Baardhere en hebben jullie nog contact (CGVS 1, p. 10; CGVS 2, p. 19). Als Al-Shabaab werkelijk actief op zoek was naar u, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij nog zouden informeren bij uw moeder naar uw situatie en verblijfplaats. Deze vaststelling doet dan ook ernstig afbreuk aan uw vrees bij terugkeer naar Somalië.

Waar u tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaart omwille van de ontvoering van uw broer een vrees te hebben om bij terugkeer naar Somalië (opnieuw) te worden meegenomen door Al-Shabaab (CGVS 2, p. 19), dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde verdwijning van uw broer eveneens in twijfel wordt getrokken. Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de ontvoering van uw broer door Al-Shabaab ruimschoots ontoereikend is. U herhaaldelijk gevraagd naar de omstandigheden van de ontvoering van uw broer, komt u niet verder dan dat uw broer in de nacht van 5 mei 2022 uit zijn huis werd meegenomen door gemaskerde mannen van Al-Shabaab (CGVS 2, p. 8-10). Ondanks het feit dat uw gezin naast uw broer woonde en uw moeder de ontvoering heeft waargenomen, blijkt u geheel onwetend over de reden van zijn ontvoering, het aantal aanwezige leden van Al-Shabaab, of deze leden al dan niet gewapend waren of hoe uw broer juist werd meegenomen/vervoerd (CGVS 2, p. 8-10). Dat u toentertijd werd opgesloten in uw huis en u dus niets heeft gezien, kan geen verschooning bieden voor uw gebrekkige kennis over de verdwijning van uw broer. Uw beperkte verklaringen tasten de geloofwaardigheid van de door u beweerde ontvoering van uw broer dan ook aan.

Ten tweede plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij uw houding na de verdwijning van uw broer. U verklaart namelijk dat uw broer tijdens zijn ontvoering naar uw moeder riep, waarop zij naar buiten is gegaan. U diende binnen te blijven en heeft bijgevolg niets van de ontvoering waargenomen. Gevraagd wat uw moeder heeft gezien, stelt u dat uw moeder al wenend is teruggekeerd en pas de volgende ochtend heeft gezegd dat uw broer werd meegenomen door Al-Shabaab. Gevraagd of uw moeder de avond of nacht van de ontvoering van uw broer nog iets heeft gezegd, antwoordt u van niet. Gevraagd of u aan uw moeder heeft gevraagd wat er juist was gebeurd toen zij terug thuis kwam, stelt u dat zij wenend is binnengekomen en pas de volgende ochtend heeft verteld wat er is gebeurd (CGVS 2, p. 9). Gevraagd of u nog niet wist wat er juist gebeurd was toen u ging slapen, verklaart u op een vredevolle manier te zijn gaan slapen (CGVS 2, p. 9-10). Uw verklaring dat u zonder veel vragen te hebben gesteld op een vredevolle manier ging slapen, is gezien de intensiteit van de gebeurtenissen die u die bewuste avond heeft meegemaakt geenszins aannemelijk. Men zou redelijkerwijze verwachten dat u zich meteen uitgebreid tracht te informeren. Uw passieve houding staat in schril contrast met een houding die men normaliter van iemand in uw situatie zou verwachten. Deze vaststelling ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Uw gebrek aan voorzorgs- of veiligheidsmaatregelen na de ontvoering van uw broer zet de geloofwaardigheid van de vermeende ontvoering, alsook uw toekomstige vrees om door Al-Shabaab te worden meegenomen, verder op losse schroeven. Wanneer u namelijk wordt gevraagd of u reeds een vrees had om door Al-Shabaab te worden meegenomen nadat uw broer werd meegenomen, antwoordt u bevestigend. Echter, wanneer u wordt gevraagd of u voorzorgs- of veiligheidsmaatregelen heeft genomen nadat uw broer werd meegenomen, stelt u van niet. Gevraagd of u uw leven hervatte zonder extra maatregelen, verklaart u gewoon uw leven te hebben verdergezet zonder bewaking of dergelijke (CGVS 2, p. 11). Gevraagd waarom u of uw moeder geen voorzorgsmaatregelen hebben genomen, beweert u dat jullie niets konden doen. U verklaart dat jullie niet genoeg invloed hadden om iets te kunnen regelen en jullie enkel hebben gebeden. U stelt dat jullie het aan god hebben overgelaten (CGVS 2, p. 13). Het is merkwaardig dat u ondanks uw vrees om door Al-Shabaab te worden gerekruteerd geen voorzorgs- of veiligheidsmaatregelen hebt genomen. Deze bevinding doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder komen uw verklaringen over de reden waarom u het land niet eerder bent ontvlucht uitermate bedenkelijk over. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud namelijk wordt gevraagd naar de reden waarom uw moeder er na de ontvoering van uw broer niet voor opteerde om u het land uit te sturen, verwijst u naar een tekort aan financiële middelen (CGVS 2, p. 14). Het is opmerkelijk dat u nog geen twee jaar later wel in staat bleek uw vlucht uit Somalië te bekostigen. Gevraagd hoe het komt dat er later wel financiële middelen voor uw vertrek uit Somalië waren, beweert u dat de vader van uw moeder kwam te overlijden. Uw moeder zou velden geërfd hebben die zij op haar beurt heeft verkocht (CGVS 2, p. 14). Uw kennis over deze erfenis is echter uiterst beperkt. U weet namelijk niet precies wanneer uw moeder heeft geërfd, enkel dat zij voor uw vertrek heeft geërfd (CGVS 2, p. 14). Ook over de persoon van wie uw moeder juist heeft geërfd, namelijk uw grootvader, blijkt uw kennis ontoereikend te zijn. Gevraagd wat uw grootvader deed qua werk, antwoordt u aanvankelijk naast de vraag door te zeggen dat hij in het dorp Balanbal woonde, uw moeder in Balanbal is geboren en jullie in Baardheere woonden. Nogmaals gevraagd wat uw grootvader deed qua werk,

stelt u dat hij geen echt werk had. Verder zegt u vaagweg dat hij daar gewoon verbleef en hij velden heeft nagelaten. U gevraagd of uw grootvader geen werk had, maar wel meerdere gronden, stelt u dat hij reeds vroeger deze velden heeft verworven. Vervolgens zegt u dat hij op leeftijd was. Gevraagd wat uw grootvader deed qua werk toen hij wel nog de leeftijd had om te werken, dient u het antwoord schuldig te blijven. Uw verklaring dat u hem nooit heeft gezien en hij reeds een lange tijd niet meer werkte, bieden geen verschuiving voor uw onwetendheid over zijn werkzaamheden. U blijkt evenmin over enige kennis te beschikken aangaande de velden die uw moeder juist heeft geërfd. Gevraagd of dit landbouwgronden zijn, antwoordt u namelijk dat u dit echt niet weet. U weet enkel dat hij gronden had, hij gestorven is en dat deze velden in Balanbal gelegen waren (CGVS 2, p. 14). Uw kennis over deze erfenis, die u in staat stelde Somalië te verlaten, is zodanig beperkt dat er weinig geloof kan worden gehecht aan deze erfenis. Deze vaststelling doet de geloofwaardigheid van uw relaas verder wankelen.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat de bewering dat iedereen in Baardhere wordt meegenomen door Al-Shabaab eveneens weinig geloofwaardig wordt geacht. U gevraagd of er nog andere mensen in Baardhere op dezelfde wijze als uw broer werden meegenomen, stelt u dit zelf niet gezien te hebben, maar u er wel voortdurend over hebt gehoord. Gevraagd of u mensen kent die naast uw broer werden meegenomen, antwoordt u van niet. Gevraagd om welke redenen deze mensen werden meegenomen, dient u het antwoord schuldig te blijven. Gevraagd of u ooit iets heeft opgevangen over de redenen waarom Al-Shabaab mensen meenam, stelt u vernomen te hebben dat jongeren werden meegenomen om het gedachtegoed van Al-Shabaab door te geven. Al-Shabaab zou van deze jongeren strijders maken (CGVS 2, p. 10). Gevraagd of u ooit iets vernomen heeft over of van mensen die door Al-Shabaab werden meegenomen, antwoordt u van niet. U zegt vervolgens dat u niet weet om welke reden zij werden meegenomen. U verklaart het ook niet nagevraagd te hebben (CGVS 2, p. 11). Het is opvallend dat u naast uw broer geen enkele persoon kan opsommen die werd meegenomen door Al-Shabaab. Dat u bovendien niet weet om welke redenen mensen werden meegenomen door Al-Shabaab en u zelfs geen inspanning hebt geleverd om deze redenen te achterhalen getuigen van een desinteresse die zeer moeilijk te rijmen valt met de door u geuite vrees om door Al-Shabaab te worden meegenomen. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook verder aan.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Wat betreft het door u neergelegde Somalisch identiteitscertificaat, de Somalische geboorteakte en de kopie van het Somalisch paspoort van uw vader dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door u neergelegde documenten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en kunnen deze dan ook hoogstens uw werkzaamheden bij de overheid bevestigen. De door u neergelegde documenten volstaan op zich echter niet om de vastgestelde ongelooftwaardigheid van de door u beweerde vervolgingsfeiten in Somalië op te heffen.

De door het politieonderzoek aangebrachte stukken, waaronder kopieën van het Keniaanse paspoort, de Keniaanse identiteitskaart en het Canadese visum, merkt het CGVS op dat deze geen betrekking op de door u beweerde vervolgingsfeiten in Baardhere. Deze stukken vermogen dan ook niet een ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie.

Betreffende de door u neergelegde foto dient te worden opgemerkt dat deze de door u voorgehouden vervolgingsfeiten en daaruit volgende vrees voor vervolging bij terugkeer echter niet kan staven. Bovendien kan aan privé-foto's en video's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Deze foto heeft niet het vermogen om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschildt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het

geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Gedo te worden beoordeeld.

Gedo wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Gedo een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Gedo is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Gedo is de tweede grootste regio in Somalië, gelegen in het zuidwesten van het land en vormt samen met Middle Juba en Lower Juba de deelstaat Jubaland. De afgelopen jaren was de politieke machtsstrijd tussen de Federale Regering van Somalië (FGS) en de deelstaat Jubaland de belangrijkste bron van gewapend conflict in Gedo. Na de verkiezing van Hassan Sheikh Mohamud als Somalische president, zijn de samenwerking tussen de FGS en de staat Jubaland weer hersteld. Vanwege de strategische ligging aan de grens met Kenia en Ethiopië, is Gedo van specifiek belang voor al-Shabaab, dat een sterke aanwezigheid heeft in de regio. De onderontwikkeling van de regio draagt bij aan endemische conflicten tussen gemeenschappen en clans over natuurlijke rijkdommen en de controle over handelssteden.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Gedo geschat op 938.249 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 73 geweldsincidenten in de regio, waaronder bijna evenveel explosions/remote violence (32 incidenten) als battles (31). De meeste gevechten noteert ACLED in de maanden augustus en september 2023. Het betreffen voornamelijk gevechten tussen de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten tegen al-Shabaab. In september 2023 noteert ACLED ook het hoogst aantal explosions/remote violence-incidenten. Al-Shabaab wordt aangeduid als de grootste verantwoordelijke voor dit type van geweldsincidenten. In de verslagperiode voert het Keniaanse leger ook meerdere luchtaanvallen uit tegen al-Shabaab, waarbij ook civiele structuren worden geraakt. Wat het geweld tegen burgers betreft, noteert ACLED 10 incidenten. ACLED noteert in totaal 74 dodelijke slachtoffers in de regio Gedo door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder explosions/remote violence met 42 doden, waaronder 16 burgers. Voor battles registreert ACLED 23 doden. Deze dodelijke slachtoffers zijn soldaten en AS-strijders gedood tijdens militaire operaties en AS-aanvallen. ACLED noteert geen burgerdoden voor dit type van geweld. Voor de categorie violence against civilians registreert ACLED 9 burgerdoden. Al-Shabaab is ook hier verantwoordelijk voor de meeste incidenten. Het betreffen gerichte moorden met een vuurwapen en de executie van vijf dorpelingen in Faafax Dhun (Baardheere) omwille van vermoedelijke spionage. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen en droogte ontvluchtten en in een minderheid conflict/ onveiligheid, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Gedo sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Gedo in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Gedo een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Gedo. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarnaar verwezen werd in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van *“de verplichting dat elke administratieve handeling gebaseerd moet zijn op exacte, relevante en ontvankelijke gronden, en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de plicht tot grondigheid”*.

In een eerste onderdeel zet verzoeker de theoretische principes uiteen van de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de toepassing in voorliggend geval.

In een eerste subonderdeel gaat verzoeker in op zijn leeftijd en de consequenties hiervan op zijn geloofwaardigheid. Verzoeker benadrukt de communicatieproblemen tijdens zijn eerste contacten met de federale politiediensten, waar geen tolk aanwezig was. Hij stelt dat: *“De inspanning van betrokkene om zijn ware identiteit en leeftijd te verduidelijken, ondanks de afwezigheid van een tolk en de communicatiebarrières, toont een duidelijke intentie om correcte informatie te verstrekken”*.

Verzoeker betwist verder de beslissing over de leeftijdsbepaling. Hij zet uiteen dat wetenschappelijk experts en internationale organisaties duidelijk maken dat medische leeftijdsbepalingstesten inherent onbetrouwbaar zijn en bovendien ethische vraagstukken opwerpen. De commissaris-generaal had meer rekening moeten houden met de authentieke documenten die verzoeker voorlegde om zijn identiteit te bewijzen.

In een tweede subonderdeel stelt verzoeker dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd bij de beoordeling van de reactie op het moment van de ontvoering van zijn broer. Er werd geen rekening gehouden met de jonge leeftijd en het feit dat iedereen anders reageert op een traumatische gebeurtenis. Verzoeker hekelt dat de beslissing lijkt te zijn gestoeld op eigen theorieën of verwachtingen over wat “redelijk” of “normaal” gedrag is.

In een derde subonderdeel gaat verzoeker in op de vluchtelingenstatus. Hij stelt dat de laatste EUAA Country Guidance aandringt op een betere nuancering met betrekking tot de door Al-Shabaab aangeworven profielen. Verzoeker benadrukt de sterke aanwezigheid van Al-Shabaab in Gedo. Onder verwijzing naar een kaart, stelt verzoeker dat zijn stad niet volledig onder controle is van de federale regering en wordt omringd door Al-Shabaab. Verzoeker stelt: *“Gezien de informatie uit het EUAA-rapport en de duidelijk op de kaart zichtbare situatie, is het evident dat de regio en stad van belang voor verzoeker zich in een complexe en potentieel gevaarlijke situatie bevinden. Het feit dat Al-Shabaab delen van de regio, inclusief de omgeving van de stad van verzoeker, controleert, onderstreept de ernstige veiligheidsbedreigingen waarmee inwoners geconfronteerd kunnen worden. Deze situatie kan rechtstreeks van invloed zijn op de veiligheid en het welzijn van de inwoners, wat de bezorgdheid van verzoeker om bescherming te zoeken begrijpelijk maakt. De inhoud van het rapport is coherent met de angsten die verzoeker heeft uitgedrukt, wat de legitieme zorgen voor hun veiligheid en die van hun familie verder benadrukt. Het is daarom van cruciaal belang dat deze context en de overeenkomsten tussen de bevindingen van het rapport en de angsten van verzoeker zorgvuldig worden overwogen bij het beoordelen van de veiligheidssituatie en de behoefte aan bescherming van individuen uit deze regio”*.

Verzoeker gaat in op een rapport van UNHCR over gedwongen rekrutering van kinderen door Al-Shabaab. Hij stelt dat: *“Het rapport belicht de ernstige situatie in Somalië, waar Al-Shabaab, een terreurorganisatie, zich bezighoudt met dwangrekrutering van voornamelijk kinderen, maar ook volwassenen onder druk zet. Deze praktijken omvatten het gebruik van beloningen, propaganda, dreigementen, ontvoeringen, en geweld om individuen te rekruteren. Bijzonder zorgwekkend is de druk die Al-Shabaab uitoefent op clanoudsten, families en gemeenschappen om kinderen aan te leveren voor rekrutering, met zware straffen voor degenen die weigeren mee te werken. In sommige gevallen hebben families hun huizen ontvlucht om te ontsnappen aan de eisen van Al-Shabaab om hun kinderen over te dragen voor rekrutering. Personen die verzoeken om*

zich aan te sluiten bij AlShabaab afwijzen, riskeren bedreigd of zelfs gedood te worden. Het rapport documenteert ook gevallen waarin kinderen massaal uit openbare plaatsen zoals scholen en markten worden ontvoerd voor verschillende doeleinden, inclusief gevechtinszetzet. Deze kinderen worden vervolgens onderworpen aan zware trainingsprogramma's, waarbij hen wordt opgedragen om zelfs andere kinderen te straffen of te executeren. De UNHCR benadrukt dat, gezien de omvang van gedwongen rekrutering en de impact op kinderen en volwassenen in Somalië, er gevallen zijn waarin individuen, afhankelijk van hun specifieke situatie, in aanmerking kunnen komen voor internationale bescherming als vluchtelingen, vanwege de gegronde vrees voor vervolging door deze niet-statelijke actor en het onvermogen van de Somalische staat om adequate bescherming te bieden"

Hij wijst erop dat de EUAA spreekt over een hoger risico voor rekrutering voor "young men", wat breder is dan adolescenten. Hij stelt: *"In de veronderstelling dat de betrokkene in 2000 is geboren (wat niet het geval is, aangezien hij verklaart dat hij op 20 januari 2007 is geboren), was zij 23 jaar oud, en dus toch een "young man" ten tijde van de feiten".* Hij wijst op oudere rapporten van EUAA, die de leeftijden van veertien tot vierentwintig aanduiden. Verzoeker geeft aan dat: *"Deze informatie wordt bevestigd door de meest recente EUAA Country Guidance over Somalië, waarin personen die vrezen voor rekrutering door AS en hun rangen verlaten als risicoprofiel worden aangemerkt en waarin wordt geconcludeerd".*

In een vierde subonderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker hekelt dat de evaluatie van de veiligheidssituatie in Gedo slechts is gebaseerd op twee bronnen. Hij verwijst naar een nota opgesteld door F. V. inzake de kwaliteitsnormen van de gebruikte COI.

Verder hekelt verzoeker dat de commissaris-generaal zich voornamelijk heeft gebaseerd op het aantal en het soort geregistreerde incidenten. Onder verwijzing naar een rapport van UHCHR stelt verzoeker dat: *"Voor een goed begrip van de volledige impact van het conflict op de burgerbevolking moet ook rekening worden gehouden met de gevolgen van het geweld die meer op de lange termijn en indirect zijn, waaronder de impact van het conflict op de mensenrechtensituatie en de mate waarin het conflict het vermogen van de staat om de mensenrechten te beschermen, belemmert. Relevante factoren in dit verband zijn:*

- De controle over de burgerbevolking door Al-Shabaab, onder meer door het opleggen van parallelle gerechtelijke structuren en het opleggen van illegale straffen, alsook door middel van bedreiging en intimidatie van burgers, ontvoeringen van clanoudsten, vergeldingsaanvallen en het gebruik van afpersing en illegale belastingen;*
- de gevolgen van geweld en onveiligheid voor de humanitaire situatie, zoals die tot uiting komen in voedselonzeekerheid, armoede en de vernietiging van bestaansmiddelen;*
- hoge criminaliteitsniveaus en het vermogen van corrupte regeringsambtenaren en clanleden om straffeloos te opereren; en,*
- Systematische beperkingen van de toegang tot onderwijs en basisgezondheidszorg als gevolg van onveiligheid."*

Verzoeker stelt verder:

"Ten eerste, de rapporten waarop vertrouwd wordt, dateren van eind 2023, en we bevinden ons momenteel in maart 2024. Zelfs de cijfers uit 2023 tonen aan dat het aantal incidenten stijgende is. Zo is bijvoorbeeld uit de gerapporteerde slachtofferaantallen van 8 september 2023 gebleken dat er een toename van 80% was vergeleken met de zeven weken daarvoor. Deze trend suggereert dat de veiligheidssituatie mogelijk verder verslechterd is sinds de laatste beschikbare gegevens, wat benadrukt dat de situatie voortdurend in beweging is en dat recentere informatie mogelijk een ander licht werpt op de risico's voor burgers die naar de regio terugkeren.

Ten tweede, de individuele beoordeling van de behoefte aan internationale bescherming dient rekening te houden met de aanwezigheid en activiteiten van verschillende actoren in het thuisgebied van de verzoeker en de situatie in de gebieden waar de verzoeker doorheen zou moeten reizen om zijn thuisgebied te bereiken. Rekening houdend met de gecontroleerde en door oorlog getroffen gebieden op kaart 1 die eerder genoemd is, zijn er in geval van terugkeer geen veilige wegen beschikbaar voor verzoeker om veilig zijn huis te bereiken. Ten slotte, bij het benutten van zijn beoordelingsmarge heeft het CGVS zich gebaseerd op verouderde gegevens om een besluit te nemen en kan het de risico's op levensbedreigingen of 27 onmenselijke en vernederende behandelingen die de verzoeker zou kunnen ondergaan niet uitsluiten, met name in de gebieden waar de verzoeker doorheen zou moeten reizen om zijn thuisgebied te bereiken".

In een vijfde subonderdeel gaat verzoeker in op de sociaaleconomische en humanitaire situatie in Somalië. Hij verwijst naar het arrest van het EHRM in de zaak "Sufi en Elmi".

Verzoeker stelt als volgt:

"Zijn minderjarigheid/jonge leeftijd maakt betrokkene kwetsbaar voor misbruik en met deze verhoogde kwetsbaarheid moet rekening worden gehouden bij de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming en het risico van vervolging dat hij loopt indien hij naar Somalië wordt teruggestuurd. Daarnaast socio-economische overwegingen, zoals vooruitzichten op huisvesting en werk, zijn alleen relevant in extreme gevallen waarin de omstandigheden die de afgewezen verzoeker bij terugkeer tegenkomt, dusdanig zijn dat ze gelijkstaan aan een onmenselijke behandeling. Er moet daarom sprake zijn van zeer uitzonderlijke omstandigheden of dwingende humanitaire redenen die zich verzetten tegen een verwijdering." En "Gezien

de socio-economische overwegingen en het humanitair aspect, belicht door rapporten van Human Rights Watch en het United Nations Population Fund (UNFPA), is de situatie in Somalië uiterst precair. De verzoeker kan aantonen dat zijn levensomstandigheden in Somalië dusdanig precair zouden zijn dat hij in een situatie van extreme armoede terecht zou komen, waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn basisbehoeften zoals voeding, hygiëne, en huisvesting te voorzien. Dit alles tegen de achtergrond van recente gevechten, klimaatshocks en overstromingen die honderdduizenden burgerslachtoffers hebben gemaakt en miljoenen mensen hebben gedwongen te vluchten of dringend humanitaire hulp nodig hebben. De verslagen wijzen op een aanhoudende verslechtering van de humanitaire situatie, met bijna de helft van de Somalische bevolking die levensreddende hulp en bescherming nodig heeft

Verzoeker concludeert dat: *“In conclusie schendt de aangevochten beslissing artikel 3 van het EVRM, omdat het CGVS geen onderzoek heeft gedaan naar de specifieke risico's en omstandigheden die de verzoeker zou kunnen tegenkomen bij terugkeer naar Somalië. Het nalaten om een grondige analyse uit te voeren van de precare socio-economische situatie en de humanitaire omstandigheden in Somalië, in het bijzonder de impact van recente gevechten, klimaatshocks, en de algehele veiligheidssituatie, toont aan dat de besluitvorming onvoldoende rekening houdt met de ernstige bedreigingen voor de veiligheid en het welzijn van de verzoeker. Dit gebrek aan diepgaand onderzoek naar de potentiële gevaren en het ontbreken van een individuele beoordeling van de situatie van de verzoeker in relatie tot deze gevaren, brengt hem bij terugkeer mogelijk in direct gevaar voor onmenselijke of vernederende behandeling, in strijd met artikel 3 van het EVRM. Daarom moet de beslissing van het CGVS als onzorgvuldig worden beschouwd, en het is noodzakelijk dat een nieuw onderzoek wordt ingesteld dat de volledige omvang van de risico's waaraan de verzoeker zou kunnen worden blootgesteld, grondig evalueert. Ten slotte vormt het gebrek aan systematische monitoring van gerepatrieerden door het CGRA een belangrijk hiaat in de algehele beoordeling van risico's, waardoor de grondslag voor schending van artikel 3 van het EVRM in dit specifieke geval wordt versterkt. Het CGRA kan dus het risico voor verzoeker om dergelijke behandelingen te ondergaan niet uitsluiten”*

2.2. Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende overtuigingsstukken:

“3. Grensverslag dd. 30.01.2024

4. Verzoek tot nietigverklaring van de leeftijdsbeslissing bij de Raad van State dd. 28.02.2024

5. Het artikel “Age assessment of young asylum seekers” van Acta Pædiatrica

6. Medische rapport van 22 maart 2024”

3. Aanvullende nota's

Verzoeker maakt op 4 april 2024, ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De beoordeling

5.1. Verzoeker verklaart in het jaar 2007 te zijn geboren in Baardhere, gelegen in het gelijknamige district, in de provincie Gedo, in Somalië. Hij verklaart aldaar tot aan zijn vertrek te hebben gebleven. Verzoeker verliet Somalië omwille van problemen met Al-Shabaab.

5.2. De Raad merkt op dat de identiteit, nationaliteit en herkomst van een verzoeker de kernelementen uitmaken in een procedure om internationale bescherming. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag kan worden beoordeeld. Zowel voor de erkenning als vluchteling als voor de toekenning van de subsidiaire bescherming is het van cruciaal belang om het 'land van herkomst' (d.i. land

van nationaliteit of, indien staatloos, het land van gewoonlijk verblijf) van de verzoeker om internationale bescherming vast te stellen, gelet op de rol van internationale bescherming ter vervanging van de bescherming die normaliter door de nationale overheid wordt verstrekt.

Bij het beoordelen van de nood aan internationale bescherming is het dus van belang te bepalen in welk land van herkomst verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is immers het werkelijke land van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging of ernstige schade en de mogelijkheden tot nationale bescherming zullen worden onderzocht. Er mag dus van verzoeker worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn land van herkomst, nationaliteit en verblijfplaatsen. Indien verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het land van herkomst dat hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en een correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk en maakt hij eveneens de aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

5.3. De Raad wijst op de volgende vaststellingen, zoals deze blijken uit verzoekers dossier:

(a) Uit het grensverslag, opgemaakt op 30 januari 204 door de federale politiediensten, blijkt dat verzoeker zich ter hoogte van de grenscontrole aanbiedt en er vraagt om internationale bescherming. De politiediensten identificeren verzoeker op basis van een foto van zijn Keniaans paspoort en identiteitskaart, dewelke hij aan hen heeft getoond op zijn gsm-toestel. Wanneer verzoeker alle documenten heeft ondertekend en op de hoogte wordt gebracht van de procedure, wenst hij zijn nationaliteit en geboortjaar aan te passen naar Somalië en 2007. Wat betreft de Keniaanse identiteitsdocumenten wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld: *“De door het politieonderzoek aangebrachte stukken, waaronder kopieën van het Keniaanse paspoort, de Keniaanse identiteitskaart en het Canadese visum, merkt het CGVS op dat deze geen betrekking op de door u beweerde vervolgingsfeiten in Baardhere. Deze stukken vermogen dan ook niet een ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie.”*

(b) Uit het grensverslag, opgemaakt op 30 januari 2024 door de federale politiediensten, blijkt dat verzoeker in september 2023 getracht heeft om vanuit Ethiopië via Brussel naar Canada te vliegen, gebruikmakend van zijn Keniaans paspoort met een Canadees visum, maar waarbij zijn Canadees visum digitaal werd geannuleerd zodat hij in Ethiopië geweigerd werd op de vlucht. Verzoeker is met hetzelfde Keniaans paspoort en visum vanuit Kenia, via Turkije naar Brussel gevlogen.

(c) De dienst voogdij heeft op 5 februari 2024 een beslissing genomen, waarbij werd vastgesteld dat verzoeker ouder is dan achttien jaar, waarbij *“het besluit van de test: ‘analyse van deze gegevens geeft mijn inziens aan dat A.M.A. op datum van 05-02-2024 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar waarbij 24,4 jaar een minimumleeftijd is”*. Op basis van deze leeftijdtest wordt verzoekers geboortedatum bijgesteld naar 20 januari 2000 (daar waar het Keniaans paspoort gewag maakt van een geboortedatum van 15 januari 2021 en de neergelegde Somalische documenten gewag maken van een geboortedatum van 20 januari 2007).

(d) Verzoeker heeft Somalische identiteitsdocumenten overgemaakt bij het CGVS, meer bepaald een certificaat van identiteitsbevestiging (*“Certificate of Identity Conformation”*) en een geboorteakte. Beide documenten werden afgeleverd op 30 januari 2024. Tevens heeft hij een kopie overgemaakt van het Somalisch paspoort van zijn vader. Wat betreft deze stukken, wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld: *“Wat betreft het door u neergelegde Somalisch identiteitscertificaat, de Somalische geboorteakte en de kopie van het Somalisch paspoort van uw vader dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door u neergelegde documenten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en kunnen deze dan ook hoogstens uw werkzaamheden bij de overheid bevestigen. De door u neergelegde documenten volstaan op zich echter niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u beweerde vervolgingsfeiten in Somalië op te heffen”*. De Raad neemt aan dat het motief dat de identiteitsdocumenten *“hoogstens uw werkzaamheden bij de overheid bevestigen”* berust op een materiële vergissing.

(e) Wat betreft het bij het CGVS neergelegde certificaat van identiteitsbevestiging merkt de Raad op dat het identiteitsnummer (*“ID number”*) hierop niet is ingevuld. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarbij *“het origineel”* van het certificaat van identiteitsbevestiging wordt gevoegd. Wanneer de Raad ter terechtzitting opwerpt dat het eerder bij het CGVS neergelegde certificaat geen identiteitsnummer vermeldt en dat het bij aanvullende nota neergelegde document dit nummer plots wel vermeldt, stelt verzoeker dat dit

normaal is voor Somalische documenten. Hij stelt dat in eerste instantie een “kopie” wordt gegeven – hiermee doelt hij op het document neergelegd bij het CGVS – en dat vervolgens pas wanneer een identiteitsnummer wordt genomen, het “origineel” – hiermee doelt hij op het document neergelegd ter zitting – wordt uitgereikt. Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Verzoeker kan niet ophelderen hoe deze uitleg, waar het certificaat aldus in twee verschillende stappen wordt uitgereikt, valt te rijmen met de vaststelling dat de beide documenten (zowel de “kopie” als het “origineel”) dateren van dezelfde datum, namelijk 24 januari 2024. Evenmin kan verzoeker verduidelijken waarom op het document dat hij neerlegde bij het CGVS onder “occupation” wordt vermeld “ARDAY”, terwijl op het document dat hij ter terechtzitting neerlegt onder “occupation” wordt vermeld “STUDENT”. Verzoeker stelt dat “arday” het Somalisch woord voor student is, maar kan niet uitklaren waarom het op het ene document in het Somalisch wordt vermeld en het op het andere document in het Engels wordt vermeld. Ook de positionering van de foto en de vingerafdruk op de twee documenten is afwijkend van elkaar.

(f) Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* twijfels uittrent omtrent de ware regio van herkomst van verzoeker, waar wordt gesteld *“Dus u heeft uw hele leven in Somalië gewoond, een land dat gebukt gaat onder militair geweld tussen Al-Shabaableden en de overheid en waar zelfs mensen in Baardhere door Al-Shabaab werden meegenomen, maar u zou niet kunnen zeggen welke kleren een lid van Al-Shabaab draagt of hoe die eruitziet?”* en *“Ik heb u in het begin gevraagd een goed zicht op uw werkelijke regio van herkomst te geven en heb dit op dit moment niet. U blijft erbij afkomstig te zijn uit de stad Baardhere?”* (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 16 en 22).

5.4. Bovenstaande elementen in acht genomen, dient de Raad vast te stellen dat er in huidige stand van het geding verschillende vraagtekens overblijven omtrent de identiteit, nationaliteit en herkomst van verzoeker. Deze vraagtekens vloeien voort uit de gegevens van het rechtsplegingsdossier, die door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing weliswaar kort worden aangehaald, doch waaromtrent een voldoende duidelijk standpunt omtrent de consequenties hiervan op de identiteit van verzoeker ontbreekt. Ter terechtzitting kunnen de partijen deze vraagtekens niet wegnemen, waarbij (i) verzoeker de bestaande onduidelijkheid enkel voedt door het overmaken van een certificaat van identiteitsbevestiging, met afwijkende gegevens; (ii) verzoeker volhardt in de betwisting van de leeftijdsbepaling en stelt vanaf het begin te hebben gezegd dat de Keniaanse documenten vals zijn; (iii) verzoeker alleszins van oordeel is dat het aan de commissaris-generaal toekomt om een klaar en duidelijk standpunt in te nemen over de vraag of verzoeker nu wel de Somalische dan wel de Keniaanse nationaliteit heeft, waarbij een doorgedreven herkomstcheck nodig is en (iv) de vertegenwoordiger van de commissaris-generaal volhardt in de bestreden beslissing en de verweernota, evenals opmerkt dat er sprake is van afwijkende gegevens tussen de “kopie” en het “origineel” van het certificaat van de identiteitsbevestiging.

5.5. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet betreffen de identiteit, nationaliteit en herkomst van een verzoeker kernelementen van het verzoek om internationale bescherming. Het is derhalve onontbeerlijk om hieromtrent een duidelijk en volledig beeld te verkrijgen, teneinde een beoordeling te kunnen maken van de beschermingsnood van verzoeker. De Raad moet vaststellen dat een dergelijk duidelijk en volledig beeld op heden ontbreekt. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

5.6. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 maart 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN N. DENIES